

hvis den, der ikke har indgivet anmodningen, er udeblevet, selv om der ikke er givet en gyldig grund. Er det initiativtageren, der udebliver, er der ikke det samme hensyn at tage. Afslutningen kan også skyldes, at statsforvaltningen ikke mener, at parterne eller en af dem har en sådan tilknytning til Danmark, at danske myndigheder har international kompetence til at behandle sagen.

I værgemålsloven (lov nr. 388 af 14. juni 1995) og børneloven (lov nr. 460 af 7. juni 2001 med senere ændringer) er et grundkriterium for en sags overgang til domstolene, at det findes betænkeligt at afgøre den administrativt. Samme kriterium findes i ægteskabslovens § 42, stk. 4, som affattet efter regelforenklingen i 2004, om, hvornår der ikke kan meddeles separation eller skilsmisse ved bevilling. Det genfindes i forslaget til ændring af ægteskabsloven, jf. § 43, stk. 1, 1. pkt. Der tænkes navnlig på tvivl om, hvorvidt en af lovens betingelser for skilsmisse er opfyldt. Kriteriet genfindes ikke i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær. Det hænger sammen med, at de forældremyndighedssager, der direkte omfattes af nyordningen, ikke kan afsluttes administrativt, medmindre forældrene indgår en aftale. Sådanne aftaler om forældremyndighed skal ikke godkendes af statsforvaltningen, men kan blot anmeldes, se lovens § 9, stk. 1, og § 11, stk. 1, som udformet ved regelforenklingen i 2004. Der foretages derfor ikke en realitetsprøvelse af indholdet. Hvis statsforvaltningen finder det betænkeligt at fortsætte behandlingen af en forældremyndighedssag, hvor der endnu ikke er anmeldt en aftale, vil dette være omfattet af kriteriet om, at enighed ikke kan opnås.

Når statsforvaltningen af en af de beskrevne grunde finder, at mulighederne for at få sagen sluttet i enighed er udtømt, og sagsbehandlingen derfor må afsluttes, meddeler den parterne dette. Det kan ske under et møde, hvor begge parter er til stede, eller ved skriftlig meddelelse herom til parterne.

Et særligt vanskeligt spørgsmål er om, og i givet fald hvornår, en part kan kræve, at sagen afsluttes i statsforvaltningen med henblik på indbringelse for retten. Bestemmelserne i § 30 b, stk. 2, i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær, og § 43, stk. 2, i forslaget til ændring af ægteskabsloven regulerer dette. Efter bestemmelsen i § 30 b, stk. 2, nr. 1, kan hver af forældrene kræve forældremyndighedssagen afsluttet i statsforvaltningen, når de begge har modtaget vejledning på et møde i statsforvaltningen, uden at enighed om forældremyndigheden er opnået, og de eller en af dem ikke ønsker børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling, eller børnesag-

kyndig rådgivning eller konfliktmægling er afsluttet uden opnåelse af enighed. Efter § 43, stk. 2, nr. 1, i udkastet til ændring af ægteskabsloven kan hver af ægtefællerne kræve sagen afsluttet i statsforvaltningen, når de begge har modtaget vejledning under vilkårsforhandlingen, uden at den fornødne enighed, jf. lovens § 42, er opnået. Derudover kan en part i en sag om separation, skilsmisse eller forældremyndighed, der er mødt, kræve sagen afsluttet, når den anden part er udeblevet to gange trods indkaldelse, jf. de foreslåede bestemmelsers stk. 2, nr. 2. Modsat har den part, der er udeblevet, ikke mulighed for at kræve sagen afsluttet og indbragt for retten. Den, der har indgivet anmodningen om en afgørelse om forældremyndighed eller om separation eller skilsmisse, kan selvfølgelig tilbagekalde sin anmodning. Sagen vil herefter blive afsluttet, medmindre den anden part anmoder om en afgørelse af det spørgsmål, sagen drejer sig om.

I bestemmelsernes stk. 3 foreslås en tredje mulighed for, at statsforvaltningen kan afslutte sagsbehandlingen. Det er undtagelsesregler, idet det kun kan ske "i særlige tilfælde". Der er tale om en "sikkerhedsventil" indført af retssikkerhedsmæssige grunde. Som eksempel på anvendelsen kan nævnes, at en af parterne bor uden for Danmark og derfor ikke er mødt trods indkaldelse. Denne bør ikke altid afskæres fra muligheden for at få sagen indbragt for retten. Der tænkes f.eks. på en part med bopæl i udlandet, der ikke kan eller vil afholde udgifterne ved at rejse til Danmark, men som er blevet påtvunget sagen på grund af de internationale kompetenceregler, jf. retsplejelovens § 448 c. Disse regler må forventes videreført i de administrative regler om anmodninger til statsforvaltningerne med hjemmel i de foreslåede bestemmelser i § 31, stk. 2, i forslaget til ændring af lov om forældremyndighed og samvær henholdsvis § 58 a, stk. 2, i forslaget til ændring af ægteskabsloven. Som et andet eksempel kan nævnes sager om opløsning af ægteskab, hvor en part har behov for en dom herom, der kan anerkendes i udlandet. Bestemmelsen kan også anvendes i tilfælde, hvor der for kort tid siden har været gennemført forgesves forligsforsøg i statsforvaltningen, men hvor parten ikke inden udløbet af 4-ugersfristen i stk. 1 har anmodet om, at sagen indbringes for retten.

Statsforvaltningens beslutning om at afslutte sagsbehandlingen med henblik på eventuel indbringelse af sagen for retten eller om ikke at gøre det, jf. bestemmelsernes stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, kan ikke påklages i det administrative system. Undlader statsforvaltningen at afslutte sagen efter bestemmelserne i § 30 b, stk. 1, 1. pkt., og § 43, stk. 1, 1. pkt., varetages hensynet til parten ved reglerne i bestemmelsernes stk. 2 om